

СТОРОЖЕНКО
Володимир Олексійович,
завідувач кафедри
біонеорганічної хімії, кандидат
хімічних наук, професор, ветеран
Української медичної
стоматологічної академії

Народився 8 квітня 1941 року в місті Ніжин Чернігівської області, УРСР, в сім'ї військовослужбовця. Батько, Олексій Пантелейович, пройшов шляхами Великої Вітчизняної війни з 1941 по жовтень 1945 року, увільнившись в запас з лав Радянської Армії, працював колгоспником. Мати, Дора Опанасівна, все своє життя працювала в школі.

Трудову діяльність розпочав у 1958 році шофером колгоспу ім. Гоголя Шишацького району Полтавської області.

У 1960 році вступив до Полтавського державного педагогічного інституту ім. В.Г.Короленка, який закінчив у 1965 році. Після закінчення інституту працював учителем хімії в середній школі на Рівнещині. З жовтня 1965 по грудень 1966 року служив у лавах Радянської Армії. Після демобілізації повернувся додому на Полтавщину, де продовжував учителювати. Організаторський хист, вміння керувати колективом, високий професійний рівень дали змогу педагогічному колективу школи висунути мене на посаду директора школи райцентру Шишаки Полтавської області. Але наукові горизонти весь час вабили мене. Розпочавши роботу над дисертаційним дослідженням, працював асистентом кафедри хімії Полтавського інженерно-будівельного інституту, а з 1968 по 1971 рік – аспірантом тієї ж кафедри. У 1972 році захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата хімічних наук і продовжував працювати над підвищенням свого наукового рівня.

З грудня 1974 року мене обирають за конкурсом на посаду завідуючого кафедрою загальної і біоорганічної хімії, доцентом Полтавського медичного стоматологічного інституту. Робота завідувача кафедри дала змогу якнайширше розкрити свої організаторські та професійні здібності. Мої наукові праці, спрямовані на вирішення найбільш актуальних питань у напрямку «Неорганічна хімія» з розділу «Вивчення фазових рівноваг в безводних, водно-сольових, органічних і змішаних водно-органічних системах при різних умовах», входили до координаційного плану Академії наук колишнього Радянського Союзу. Широко відомі за межами України наукові дослідження над розвитком фізико-хімічних аналізів водно-сольових систем і екології. Результати наукових досліджень надруковані у 80 наукових працях у галузі неорганічної хімії.

Під час виконання інтернаціонального обов'язку в Афганістані з 1982 по 1985 рік займав посаду консультанта-викладача Кабульського медичного стоматологічного інституту, де вперше в історії країни мною була заснована кафедра органічної хімії, розроблена навчально-методична документація кафедри, що до сьогодні є цінним вкладом в розвиток педагогіки вищої школи Афганістану. При моїй безпосередній участі підготовлений та видрукований підручник «Аналітична хімія», що є першим підручником з хімії мовою дарі для студентів-медиків Афганістану.

За трудові заслуги нагороджений почесними грамотами від об'єднаного профспілкового комітету при посольстві Демократичної Республіки Афганістан, подякою ректора Кабульського медичного інституту, медаллю «Академік Курнаков Микола Семенович», значком «Відмінник охорони здоров'я СРСР». 17 червня 1991 року нагороджений Почесною грамотою Президії Верховної Ради України.